

Det foreslås på denne baggrund at forkorte den almindelige frist for afsigelse af landsretsdomme fra de gældende 3 måneder til 2 måneder i førsteinstanssager og 4 uger i ankesager, i begge tilfælde regnet fra sagens optagelse til dom. Samtidig foreslås det, at fristen for afsigelse af byretsdomme skal være 2 måneder i sager, der behandles med flere dommere, således at der gælder samme frist i kollegialt behandlede førsteinstanssager i byret og landsret. Endelig foreslås det at forkorte fristen for afsigelse af byretsdomme i sager, der behandles med én dommer, fra de gældende 6 uger til 4 uger.

Endvidere foreslår Retsplejerådet, at retten efter domsafsigelsen af egen drift skal meddele parterne udskrift af dommen. Retsplejeloven indeholder i dag ingen regler herom, men retterne sender i praksis normalt altid en udskrift af dommen til parterne, dog således, at udeblivelsesdomme normalt kun sendes til sagsøgeren og ikke til sagsøgte, medmindre sagsøgte selv anmoder om en domsudskrift.

Der henvises til betænkning nr. 1401/2001 side 301-304.

5.2.2.6. Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at der er behov for at skabe bedre muligheder for parterne og retten for at effektivisere og koncentrere domsforhandlingen, der fremover bør betegnes *hovedforhandlingen*. Justitsministeriet kan i det væsentlige tilslutte sig Retsplejerådets forslag med hensyn til sammenfattende processkrifter, sagens forelæggelse og anvendelse af skriftlige parts- og vidneerklæringer samt med hensyn til domsafsigelsen.

Der har i forbindelse med høringen over betænkning nr. 1401/2001 og over et udkast til lovforslaget været udtrykt bekymring for, at Retsplejerådets forslag om, at sagens skriftlige beviser som udgangspunkt ikke skal oplæses i retten, kan føre til, at uspecificerede henvisninger til sagens dokumenter forøger det senere arbejde med at udarbejde sagsfremstillingen i dommen, eller at dommerne forud for hovedforhandlingen skal bruge tid på at sætte sig ind i et omfattende skriftligt bevismateriale, som ingen af parterne ved hovedforhandlingen vil påberåbe sig.

Justitsministeriet bemærker, at der med Retsplejerådets forslag lægges op til, at det hurtigt under sagens forberedelse bringes på det rene, hvilke faktiske og retlige omstændigheder parterne er uenige om, og som retten derfor skal tage stilling til. Den ramme, der dermed lægges for sagen, bør også give retten mulighed for ikke at bruge unødigt tid på at sætte sig ind i bevismateriale, som ikke vil blive påberåbt under hovedforhandlingen. Endvidere går Retsplejerådets forslag ud på, at sagsøgeren som led i sin forelæggelse af sagen i

refererende form skal gengive de relevante dele af sagens skriftlige beviser, herunder, i det omfang det er hensigtsmæssigt, med præcise henvisninger til sagens bilag, samt *oplæse* særligt væsentlige dele af de skriftlige beviser, hvor det kommer an på ordlyden.

Justitsministeriet kan på denne baggrund i det væsentlige tilslutte sig Retsplejerådets forslag, men for at tydeliggøre, at behovet for oplæsning af de skriftlige beviser må bero på en konkret vurdering, foreslås det, at oplæsning skal ske i det omfang, der er »anledning« til det (mens oplæsning efter Retsplejerådets forslag skulle ske i det omfang, der er »særlig anledning« til det).

Det har i forbindelse med høringen over betænkning nr. 1401/2001 også været anført, at fristen for afsigelse af landsretsdomme ikke bør forkortes i forhold til i dag, idet arbejdet med domskonkiperingen i førsteinstanssager jævnlige kræver fulde 3 måneder, og idet dette også jævnlige vil kunne være tilfældet i ankesager, hvis der indføres et krav om fuldstændig sagsfremstilling i ankedomme. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid som forudsat af Retsplejerådet generelt være muligt at tilrettelægge landsretternes arbejde således, at en dom i en førsteinstanssag vil kunne afsiges inden 2 måneder og i en ankesag inden 4 uger. Det bemærkes, at der i 2004 blev indført krav om, at alle domme, herunder ankedomme, skal indeholde en »fremstilling af sagen«, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 1, 1. pkt., men som det fremgår af forarbejderne til denne bestemmelse, vil en ganske kort fremstilling af sagen ofte være tilstrækkelig i ankesager (jf. Folketingstidende, 2003-04, tillæg A, side 646).

Lovforslaget er på denne baggrund udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast i betænkning nr. 1401/2001 med den nævnte ændring med hensyn til oplæsning af de skriftlige beviser samt med de justeringer, der følger af de ændringer af reglerne om domsafsigelser, der i mellemtiden er gennemført på baggrund af forslagene i Retsplejerådets betænkning nr. 1427/2003 om reform af den civile retspleje II (Offentlighed i civile sager og straffesager), jf. lov nr. 215 af 31. marts 2003 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Offentlighed i retsplejen), der trådte i kraft den 1. juli 2004.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 74, 82 og 87 (forslag til retsplejelovens §§ 219, 297 og 362-365), og bemærkningerne hertil.

5.2.3. Rent skriftlig behandling af tvistige sager

Retsplejerådet finder, at det fortsat bør være den absolute hovedregel, at der i tvistige sager i første in-